

2621 28. Jan. 1892. 2. Beh. af Lovf. om Statsbanedriftens Ordning. 2622

til at gaa over til privat Drift igen og opgive Statsdriften. Den ærede Ordfører talte for hderliggaaende Økonomi, medens Finansudvalgets Ordfører i Fjor med stor Styrke talte for opvarmede Rupeer og elektrisk Lys. Det kan man godt faa, men det koster Benge, al Ting i saadan Retning koster mange Benge. Naar den ærede Ordfører i den Retning indtager en meget bestemt Stilling, og Ordføreren for Finansudvalget i Fjor og de Ordførere, som der har været for Finansudvalgene i mange Aar, have indtaget en anden Stilling, har jeg vel Føje til at spørge: Taler Ordføreren for dette Udvalg ogsaa i denne Del af sine Betragtninger, der godt have kunnet tages med, men som ikke behøvede at tages med, og som en anden Ordfører maatte ikke vilde have taget med for at motivere Ændringsforslagene, som Ordfører for det samlede Flertal. I saa Henseende tør jeg sige, at saa staar den ærede Ordførers Udtalelser ikke i Harmoni med dem, vi pleje at høre her under Finanslovens Behandling, og det er saa indlysende, at der ikke er et Menneſte her i Salen, som ikke meget godt ved det.

Den ærede Ordfører var i Gaar inde paa et Spørgsmaal, der har ikke saa lidt Interesse, nemlig Spørgsmaalet om Vognbenyttelsen. Jeg mener ikke her Spørgsmaalet om 1ste Klasse — det skal jeg ikke komme ind paa, derom har jeg flere Gange udtalt mig for Finansudvalget; vil man ikke have den Vognklasse helt bort, maa der blive en Vogn, som ikke er helt besat, thi selv om 1ste Klasse bliver mindre benyttet, maa den findes i Togene. — Det ærede Medlem har jo ganske Ret i, at Godsvoagne, der ere fuldt lastede, koste ikke væsentlig mere at føre frem end Godsvoagne, der ere tomme, men man maa under Vejs kunne tage noget Gods med, og det er ikke let at forudse, hvor meget. Naar man f. Eks. kører ud fra København til Kallundborg, er det ikke let at forudse, hvad der kommer til paa Vejen, hvilken Plads der skal paaregnes dertil, og man kan ikke paa enhver Station sætte Vogne til. Det skal jeg imidlertid lade ligge. Derimod blev jeg unægtelig meget forundret over den ærede Ordførers Udtalelser om Benyttelsen af Personvoagne, der jo kun beløber sig til 27 pCt. af Pladserne. Den ærede Ordfører

tilføjede: Men det er rigtig nok ligesaa dan paa andre Baner. Ja, det er det, men jeg spørger: Kan det være anderledes? Jeg tror det ikke. Lad os tage et enkelt Eksempel. Lad os nu tage et Lokaltog, som udgaar fra Helsingør om Morgenen og kommer til København lidt tidligt. Det skal fornuftigvis, naar det udgaar fra Helsingør, være rangeret saaledes, at det paa Vejen kan optage Passagerer. Det maa altsaa køre ud med forholdsvis saa Passagerer, men kommer maatte til København med fuldt Væs, og der er al Sandsynlighed for, at en meget stor Del af disse Passagerer komme paa i Lyngby eller Gentofte. Skal vi da køre ud fra Helsingør kun med Vogne til saa mange Passagerer, som der er med fra Helsingør, og saa sætte ny Vogne til i Lyngby eller Gentofte? Det følger af sig selv, at det er et Eksempel, som kan mangfoldiggøres, saa ofte det skal være, og lige saa vanstelig stiller det sig paa mange andre Steder. Passagererne maa kunne staa af og paa paa Vejen, og det samme gælder derfor omvendt, naar man kører fra København til Helsingør, hvor Masker af Passagerer ville gaa ud i Gentofte eller Lyngby. Deraf følger, at Vognenes Benyttelse maa blive meget ufuldkommen paa vore saa vel som paa enhver anden Jærnbane, der har en saa betydelig Lokaltrafik at besørge. Nej, vil den ærede Ordfører se, om Vognenes benyttelse tilstrækkeligt, saa skal han se paa de gennemgaaende Stog, f. Eks. et Tog, der gaar fra København til Korsør uden at holde. Der kan man forlange, at det er besat og er nogenlunde afpasset efter, hvor mange Passagerer der daglig melde sig; thi der er man sikker paa, at der kommer ingen, eller i alt Fald meget saa, med paa Vejen. Skal man derimod indrette sig paa Lokaltog med Tog, der gaa fra en Endestation til en anden, som efterhaanden skulle fyldes paa Vejen til den anden, er det jo umuligt at komme til en nogenlunde rundelig gennemsnitlig Vognbenyttelse. Jeg har nævnt lidt om det Spørgsmaal. Det kan siges at være ikke saa væsentligt, men det har dog sin Betydning, naar det fremdrages her med en vis Styrke, at det ikke er Sløveri og Unøjagtighed eller skyldes slet Administration, at man kører paa den Maade. Det er noget, der ligger i Sagens Natur og ikke kan være